

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
130. — Lege privind instituirea anului 2026 ca „Anul Nadia Comăneci”	2	201. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	6–8
775. — Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea anului 2026 ca „Anul Nadia Comăneci”	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 78 din 25 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 430 din Codul de procedură civilă	3–4	Decizia nr. 184 din 19 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	9–16
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
359. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marcel-Dumitru Miclău a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă	5		
360. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Alina-Mihaela Ciobotoiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Vâlcea	5		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind instituirea anului 2026 ca „Anul Nadia Comăneci”**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se instituie anul 2026 ca „Anul Nadia Comăneci”.

(2) Se desemnează Comitetul Olimpic și Sportiv Român ca instituție coordonatoare a întregii activități derulate pe perioada anului 2026 în baza alin. (1), care va elabora un calendar cu activități sportive și educative care va fi transmis autorităților naționale și misiunilor diplomatice și reprezentanțelor României care funcționează pe teritoriul altor state.

(3) Cu prilejul marcării „Anului Nadia Comăneci”, legendă a sportului național și mondial, autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile sportive din țară, precum și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale pot organiza acțiuni și evenimente cu caracter sportiv, educativ și artistic.

Art. 2. — (1) Cu prilejul marcării „Anului Nadia Comăneci”, Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, autoritățile administrației publice locale, precum și instituțiile publice aflate în subordinea sau în coordonarea acestora pot alocă fonduri din bugetele proprii sau din alte surse atrase potrivit legii, pentru a organiza sau sprijini logistic și/sau financiar manifestările sportive, culturale, artistice, educaționale sau programele de promovare organizate în vederea respectării prevederilor art. 1, în limita bugetelor aprobate.

(2) În vederea marcării „Anului Nadia Comăneci”, Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, în calitate de servicii publice, pot produce, difuza sau redifuza conținut editorial care promovează acțiunile și activitățile realizate cu ocazia manifestărilor dedicate „Anului Nadia Comăneci”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 10 iulie 2025.
Nr. 130.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind instituirea anului 2026
ca „Anul Nadia Comăneci”**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea anului 2026 ca „Anul Nadia Comăneci” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 10 iulie 2025.
Nr. 775.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 25 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 430 din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 430 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de FC U Craiova — S.A. și Societatea Valorificare Creanțe — S.R.L., ambele cu sediul în Craiova, județul Dolj, în Dosarul nr. 25.171/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.809D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că prin criticile formulate se urmărește modificarea dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 25.171/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 430 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de FC U Craiova — S.A. și Societatea Valorificare Creanțe — S.R.L., ambele cu sediul în Craiova, județul Dolj, într-o cauză având ca obiect soluținarea unei acțiuni oblice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 430 din Codul de procedură civilă este neconstituțional în măsura în care este interpretat și aplicat în sensul că sunt investite cu autoritatea lucrului judecat și hotărârile judecătorești pronunțate cu încălcarea drepturilor și a garanțiilor stabilite prin Constituție, convenții și legi, iar aceste drepturi au fost anterior interpretate și aplicate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de Curtea Constituțională și de Înalta Curte de Casație și Justiție cu ocazia soluționării recursurilor în interesul legii.

6. Astfel, dispoziția legală criticată nu poate fi interpretată în sensul că hotărârile judecătorești care restrâng în mod nepermis drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei și încalcă principiul separației puterilor în stat produc consecințe juridice.

7. Se mai arată că textul criticat nu face distincție între hotărârile judecătorești care respectă și cele care nu respectă principiile statului de drept. Atât timp cât dispoziția criticată nu are în vedere situațiile de excepție în care se urmărește suprimarea

drepturilor fundamentale și transformarea acestora în drepturi teoretice și iluzorii rezultă că textul criticat este neconstituțional.

8. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.*

(2) *Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.*

(3) *Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului.*

(4) *Când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie.*

(5) *Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire își păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre.*”

13. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 1 — *Statul român*, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 61 — *Rolul și structura Parlamentului*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, art. 126 — *Instanțele judecătorești* și în art. 154 — *Conflictul temporal de legi*. De asemenea, se invocă prevederile art. 1 — *Obligația de a respecta drepturile omului*, art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 8 privind dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor naționale din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele de lege criticate reglementează autoritatea de lucru judecat, ca efect al hotărârii judecătorești, și prevăd în mod expres că oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă, putându-se prevala de efectele lucrului judecat (negativ sau pozitiv) într-un litigiu subsecvent celui dintâi, la care se raportează chestiunea autorității de lucru judecat. Așadar, autoritatea de lucru judecat reprezintă un efect important al hotărârii judecătorești, avându-și rațiunea în asigurarea stabilității și securității circuitului civil. Prin reglementarea autorității de lucru judecat se îngrădește posibilitatea repunerii ulterioare în discuție a aspectelor soluționate de o instanță judecătorească, pentru a se evita pronunțarea unor soluții contradictorii definitive cu privire la aceeași cerere, consecința fiind aceea a generării incertitudinii cu privire la raporturile juridice deja rezolvate de instanțele judecătorești (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 141 din 21 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 26 iunie 2023, paragrafele 18 și 19).

15. Referitor la principiul securității/stabilității raporturilor juridice, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în jurisprudența sa că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie să se interpreteze în lumina preambulului Convenției, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată de către instanțe în mod definitiv oricărui litigiu să nu mai fie rejudecată (Hotărârea din 6 iunie 2005, pronunțată în Cauza *Androne împotriva României*, sau Hotărârea din 7 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99).

16. În jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 141 din 21 martie 2023, precitată, paragraful 21, Curtea a reținut că principiul potrivit căruia, după pronunțarea hotărârii, judecătorii nu mai pot reveni asupra deciziei luate nu numai că nu încalcă prevederile Constituției, ci, dimpotrivă, reprezintă o componentă esențială a ideii de justiție, a asigurării autorității de lucru judecat și a ocrotirii drepturilor procesuale ale părților, ca element fundamental al statului de drept. Principiul autorității lucrului judecat (*res judicata*) se coroborează cu regula că, odată

pronunțată hotărârea definitivă, misiunea judecătorului care a participat la judecată se încheie (*lata sententia, judex desinit esse judex*). Ca efect juridic al acestei reguli, care ține de ordinea publică, pronunțarea hotărârii are și efect de desistare a instanței, iar judecătorul care s-a pronunțat nu poate reveni asupra părerii sale în respectiva cauză, cu mențiunea că părților le rămâne posibilitatea de a cere doar îndreptarea greșelilor materiale care s-ar strecura în hotărâre.

17. Totodată, dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură adoptate de legiuitor în virtutea mandatului său constituțional conferit de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășurează și este de competență exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Judecătorul „spune dreptul” pentru soluționarea unui litigiu, dar numai în formele și în condițiile procedurale instituite de lege. În consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. De aceea, regula art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngradi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau niciun grup social (Decizia nr. 323 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 28 august 2018, paragraful 15).

18. Distinct de aceste aspecte referitoare la autoritatea de lucru judecat, examinând criticile formulate în prezenta cauză, se observă că susținerile reprezintă, în realitate, aspecte ce vizează interpretarea și aplicarea textelor de lege criticate de către instanța care soluționează litigiul, care are sarcina să stabilească întinderea și efectele autorității de lucru judecat a hotărârii definitive anterioare, cu respectarea și aplicarea dispozițiilor procedurale care reglementează această instituție juridică. De altfel, părțile din litigiu care consideră că o hotărâre este pronunțată cu încălcarea drepturilor și a garanțiilor stabilite de Constituție, legi și acte internaționale au la dispoziție căile de atac prevăzute de lege.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de FC U Craiova — S.A. și Societatea Valorificare Creanțe — S.R.L., ambele cu sediul în Craiova, județul Dolj, în Dosarul nr. 25.171/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 430 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marcel-Dumitru Miclău a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nr. 107/PFM din 2 iulie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/20.354/S.R.O. din 2 iulie 2025, Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 26.669 din 8 iulie 2025, precum și acordul domnului Marcel-Dumitru Miclău,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marcel-Dumitru Miclău, director executiv în cadrul Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Timiș, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU**ILIE-GAVRIL BOLOJAN**Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 10 iulie 2025.
Nr. 359.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Alina-Mihaela Ciobotoiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Vâlcea

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 15.604 din 4 iulie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.092 din 4 iulie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Vâlcea prin Adresa nr. 5.925 din 3 iunie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 24.257 din 25 iunie 2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Alina-Mihaela Ciobotoiu, șef serviciu al Serviciului juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Vâlcea pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU**ILIE-GAVRIL BOLOJAN**Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 10 iulie 2025.
Nr. 360.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea și completarea anexei nr. 1
la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea
prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman,
valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate
de către deținătorii de autorizație de punere pe piață
a medicamentelor sau reprezentanții acestora,
distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale
și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul
unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății,
casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate
publică județene și a municipiului București,
cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor
autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor
de referință generice și a prețurilor de referință inovative**

Văzând Referatul de aprobare nr. 201R din 3.07.2025 al Direcției farmaceutice și dispozitive medicale din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1284 și 1284 bis din 19 decembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2) din Normele privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 368/2017, cu modificările și completările ulterioare, prețurile prevăzute în anexa la prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

ale anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

- 1. Pozițiile nr. 5954 și 6438 se abrogă.
- 2. Pozițiile nr. 207 și 720 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Stare	Cod	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firma/Tara	DCI	Ambalaj	Gr. alc.	Stat. am.	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț anăunțul maximal cu TVA (lei)	Observații	Valabilitate preț
„207	N	W69364001	ADOZIN 10 mg/2 ml	SOL. INJ./PERF.	10 mg/2 ml	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	ADENOSINUM	Cutie cu 10 fiole a câte 2 ml sol. inj./perf. (36 luni — ambalaj nedeschis)	C01EB10		90,88	101,79	124,26	Cant. 1.846 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 9.07.2026.
720	N	W69765001	ATOVAQUON/ PROGUANILHYDROCHLORID STADA 250 mg/100 mg	COMPR. FILM.	250 mg/100 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	COMBINAȚII (ATOVAQUONUM + PROGUANIL)	Cutie cu 12 compr. film. (3 ani)	P01BB51		88,45	99,07	125,26	Cant. 310 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 16.07.2026.”

- 3. După poziția nr. 6768 se introduc 10 noi poziții, pozițiile nr. 6769-6778, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Stare	Cod	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firma/Tara	DCI	Ambalaj	Gr. alc.	Stat. am.	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț anăunțul maximal cu TVA (lei)	Observații	Valabilitate preț
„6769	N	W70229001	CELLCEPT 500 mg	PULB. PT. CONC. PT. SOL. PERF.	500 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	MYCOPHENOLATUM MOFETILUM	Cutie cu 4 flac. din sticlă, cu capacitatea de 20 ml, cu pulb. pt. conc. pt. sol. perf. (3 ani)	L04AA06		367,55	397,55	471,48	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.076/2025 Cant. 3 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 18.06.2026.
6770	N	W70229001	CELLCEPT 500 mg	PULB. PT. CONC. PT. SOL. PERF.	500 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	MYCOPHENOLATUM MOFETILUM	Cutie cu 4 flac. din sticlă, cu capacitatea de 20 ml, cu pulb. pt. conc. pt. sol. perf. (3 ani)	L04AA06		367,55	397,55	471,48	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.077/2025 Cant. 3 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 18.06.2026.
6771	SP	W71201002	AMBISOME LIPOSOMAL AMPHOTERICIN B 50 mg	PULB. PT. CONC. PT. DISPERSIE PERF.	50 mg	GILEAD SCIENCES IRELAND UC — IRLANDA	AMPHOTERICINUM B	Cutie cu 10 flac. cu capacitatea de 20 ml x 50 mg pulb. pt. conc. pt. dispersie perf. (4 ani după ambalare pt. comercializare; după prima deschidere se utilizează imediat)	J02AA01		5.304,32	5.387,37	5.969,10		Prețurile sunt valabile până la data de 30.06.2026.

Nr. crt.	Stare	Cod	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firma/Tara	DCI	Ambalaj	Gr. atc	Stat. anm	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț anământul maximal cu TVA (lei)	Observații	Valabilitate preț
6772	N	W7122001	ORSERDU 345 mg	COMPR. FILM.	345 mg	CN UNIFARM — S.A. — OLANDA	ELACESTRANTUM	Cutie cu 28 compr. film.	L02BA04		31.469,41	31.814,11	35.062,30	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.078/2025 Cant. 6 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 22.06.2026.
6773	N	W70550001	AMBISOME 50 mg	PULB. PT. CONC. PT. DISPERSIE PERF.		C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	AMPHOTERICINUM B	Cutie cu 10 flac. cu pulb. pt. conc. pt. dispersie perfuzabilă, cu capacitatea de 20 ml	J02AA01		9.173,12	9.294,85	10.270,85	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.080/2025 Cant. 2 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 23.06.2026.
6774	N	W70550001	AMBISOME 50 mg	PULB. PT. CONC. PT. DISPERSIE PERF.		C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	AMPHOTERICINUM B	Cutie cu 10 flac. cu pulb. pt. conc. pt. dispersie perfuzabilă, cu capacitatea de 20 ml	J02AA01		9.173,12	9.294,85	10.270,85	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.081/2025 Cant. 3 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 24.06.2026.
6775	N	W67916001	VESANOID 10 mg	CAPS. MOI	10 mg	MAGNAPHARM MARKETING & SALES ROMÂNIA — S.R.L. — ROMÂNIA	TRETINOINUM	Cutie cu 1 flac. x 100 caps. moi (3 ani)	L01XF01		2.487,55	2.542,43	2.837,11		Prețurile sunt valabile până la data de 16.06.2026.
6776	N	W71217001	ARTESUNAT AMIVAS 110 mg	PULB + SOLV. PT. SOL. INJ.	110 mg	ALLIANCE HEALTHCARE ROMÂNIA — S.R.L. — ROMÂNIA	ARTESUNATE	Cutie cu 2 flacoane cu pulbere de artesunat și 2 flacoane cu solvent tampon de fosfat de sodiu (3 ani)	P01BE03		12.650,00	12.806,50	14.136,83	Cant. 150 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 18.06.2026.
6777	N	W70453001	ORLADEYO 150 mg	CAPS.	150 mg	ALLIANCE HEALTHCARE ROMÂNIA — S.R.L. — ROMÂNIA	BEROTRALSTATUM	Cutie cu bist. x 28 caps. (3 ani)	B06AC06		58.645,72	59.262,18	65.279,88	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.079/2025 Cant. 13 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 23.06.2026.
6778	N	W70866001	MAGNESII SULFURICI POLPHARMA 200 mg/ml	SOL. INJ.	200 mg/ml	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	MAGNESII SULFAS	Cutie cu 10 fiole a câte 10 ml sol. inj. (3 ani)	B05XA05		27,58	31,44	41,13	Cant. 10.000 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 25.06.2026."

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 184
din 19 mai 2025

- Dosar nr. 154/1/2025
- Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
- Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile
- Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile
- Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
- Lavinia Dascălu — judecător la Secția I civilă
- Mariana Hortolomei — judecător la Secția I civilă
- Diana Florea Burgazli — judecător la Secția I civilă
- Daniel Marian Drăghici — judecător la Secția I civilă
- Cristina Dobrescu — judecător la Secția I civilă
- Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă
- Virginia Florentina Duminecă — judecător la Secția a II-a civilă
- Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă
- Diana Manole — judecător la Secția a II-a civilă
- Adriana Nicolae — judecător la Secția a II-a civilă
- Gabriela Elena Bogasiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
- Gheya Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
- Maria Hrudei — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
- Andreea Bercaru — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
- Alina-Gianina Prelipcean — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 154/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Curtea de Apel București — Secția a VII-a privind conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 579/93/2023, nr. 35.237/3/2022 și nr. 22/3/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților. Pârâtul Ministerul Justiției a formulat un punct de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,
deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. **Titularul și obiectul sesizării**

7. Curtea de Apel București — Secția a VII-a privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin încheierile din 2 decembrie 2024, în dosarele nr. 579/93/2023, nr. 35.237/3/2022 și nr. 22/3/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă coeficientul de multiplicare 19,000, stabilit în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare, lit. A pct. 13, preluat în anexa nr. V lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism/Direcției Naționale Anticorupție, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, pot fi invocate doar de către magistrații judecători/procurori care ocupă o „funcție similară” cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la art. 86 alin. (2) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare.

II. **Dispozițiile legale supuse interpretării**

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006*)

Anexa — lit. A — Coeficienții de multiplicare:

„Nr. crt.	Funcția	Coeficient
13.	Procuror	19,000”

9. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)

„Art. 6. Principii: (...)

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală.”

„Art. 7 — Termeni

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...)

g) funcția similară reprezintă o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă;”

Anexa nr. V — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională — capitolul VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției — secțiunea a 2-a — Salarizarea judecătorilor, procurorilor, a personalului de specialitate juridică asimilat acestora și a magistraților-asistenți

„Art. 8. — (1) Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți au dreptul, pentru activitatea desfășurată, la o indemnizație de încadrare stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor sau, după caz, cu gradul profesional obținut, cu funcția deținută și, după caz, cu vechimea în muncă și în funcție, potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi ale judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți, inspectorilor judiciari și ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor și ale personalului de instruire de la Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri se stabilesc, după caz, de ministrul justiției, de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, de inspectorul șef al Inspecției Judiciare, directorul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri sau de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu excepția cazurilor în care, prin lege specială sau prin prezenta lege, se prevede altfel.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

Dosarul nr. 579/93/2023

10. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov la 6.03.2023, reclamanta D.C., judecător, a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Tribunalul Ilfov, Înalta Curte de Casație și Justiție, Tribunalul Constanța, cu participarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării:

— obligarea pârâtului Tribunalul Ilfov la recalcularea indemnizației de încadrare, conform Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, începând cu 2.03.2022, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 [diferențe de drepturi salariale în raport cu indemnizațiile procurorilor Direcției de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism (D.I.I.C.O.T.) și Direcției naționale anticorupție (D.N.A.)], precum și obligarea pârâtului la plata drepturilor bănești reprezentând diferențele dintre sumele încasate și sumele cuvenite, astfel: începând cu data de 2.03.2022 și pentru viitor, cu luarea în considerare a unei valori de referință sectoriale de 605,225 lei (respectiv

valoarea de referință sectorială recunoscută prin ordinele emise de ordonatorul principal Ministerul Justiției), sumă actualizată cu indicele de inflație și la care să se aplice dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective; repararea prejudiciului creat prin neaplicarea dispozițiilor legale, prejudiciu reprezentat de diferența salarială rezultată dintre noua indemnizație de încadrare și indemnizația actuală de încadrare începând cu 2.03.2022 și în continuare, până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare, prin obligarea pârâtului la plata sumelor bănești corespunzătoare, sumă ce va fi actualizată cu indicele de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, până la data plății efective;

— obligarea pârâtului Tribunalul Constanța la recalcularea indemnizației de încadrare, respectiv la plata conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, începând cu data de 21.02.2020 până la data de 1.03.2022, inclusiv, și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, luând în considerare salariile majorate în acord cu nivelul maxim de salarizare, prin aplicarea la indemnizația de încadrare brută lunară a majorărilor de 2%, 5% și 11% conform Ordonanței Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998, sume actualizate cu rata inflației și la care se adaugă dobânda legală penalizatoare de la data scadenței lunare a fiecărei sume și până la data plății efective;

— obligarea pârâtului Tribunalul Ilfov la recalcularea indemnizației de încadrare, respectiv la plata conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, începând cu data de 2.03.2022 și în continuare, și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, luând în considerare salariile majorate în acord cu nivelul maxim de salarizare, prin aplicarea la indemnizația de încadrare brută lunară a majorărilor de 2%, 5% și 11% conform Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, sume actualizate cu rata inflației și la care se adaugă dobânda legală penalizatoare de la data scadenței lunare a fiecărei sume și până la data plății efective.

11. Prin Sentința civilă nr. 2.133 din 27 septembrie 2023, pronunțată de Tribunalul Ilfov, au fost respinse excepțiile lipsei de interes și prescripției dreptului material la acțiune, invocate de pârâți. A fost admisă excepția de nelegalitate a Ordinului Ministerului Justiției nr. 401/C/10.02.2022 — anexa 28, invocată din oficiu, și a fost admisă excepția de nelegalitate a Ordinului nr. 1.003 din 2.05.2023, emis de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, invocată atât din oficiu, cât și de către reclamantă. A fost admisă cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta D.C., în contradictoriu cu pârâții Tribunalul Ilfov, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Înalta Curte de Casație și Justiție și Tribunalul Constanța, fiind obligat pârâtul Tribunalul Constanța la recalcularea indemnizației de încadrare a reclamantei și a celorlalte drepturi aferente, începând cu data de 21.02.2020 până la data de 1.03.2022, inclusiv, cu luarea în considerare a unei valori de referință sectoriale de 484,18 lei, majorată cu 2%, 5% și 11%, conform Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, fără a se aplica prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru

nr. 153/2017, precum și la plata, pentru același interval de timp, a diferențelor dintre drepturile salariale astfel majorate și cele efectiv plătite, sume ce vor fi actualizate cu rata inflației și cu dobânda legală penalizatoare, calculate de la data scadenței fiecărui drept și până la data plății efective.

12. A fost obligat pârâtul Tribunalul Ilfov la recalcularea indemnizației de încadrare a reclamantei, începând cu data de 2.03.2022 și în continuare, prin valorificarea unui coeficient de multiplicare de 19,000, cu luarea în considerare a unei valori de referință sectorială de 484,18 lei, majorată cu 2%, 5% și 11%, conform Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, respectiv majorată cu 25% conform art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, fără a se aplica prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și la plata, pentru același interval de timp, a diferențelor dintre drepturile salariale astfel majorate și cele efectiv plătite, sume ce vor fi actualizate cu rata inflației și cu dobânda legală penalizatoare, calculate de la data scadenței fiecărui drept și până la data plății efective.

13. A fost obligat pârâtul Tribunalul Constanța la recalcularea drepturilor salariale ale reclamantei, începând cu data de 1.01.2018 până la data de 1.03.2022, inclusiv, prin valorificarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, în cuantum de 25%, a sporului pentru păstrarea confidențialității, în cuantum de 5%, și a sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, în cuantum de 15%, și la plata către reclamantă a diferenței dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite prin valorificarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, în cuantum de 25%, a sporului pentru păstrarea confidențialității, în cuantum de 5%, și a sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, în cuantum de 15%, începând cu data de 1.01.2018 până la data de 1.03.2022, inclusiv, sume ce vor fi actualizate cu rata inflației și cu dobânda legală penalizatoare, calculate de la data scadenței fiecărui drept și până la data plății efective.

14. A fost obligat pârâtul Tribunalul Ilfov la recalcularea drepturilor salariale ale reclamantei, începând cu data de 2.03.2022 și în continuare, până la încetarea stării de discriminare, prin valorificarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, în cuantum de 25%, a sporului pentru păstrarea confidențialității, în cuantum de 5%, și a sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, în cuantum de 15%, și la plata către reclamantă a diferenței dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite prin valorificarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, în cuantum de 25%, a sporului pentru păstrarea confidențialității, în cuantum de 5%, și a sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, în cuantum de 15%, începând cu data de 2.03.2022 și în continuare, până la încetarea stării de discriminare, sume ce vor fi actualizate cu rata inflației și cu dobânda legală penalizatoare, calculate de la data scadenței fiecărui drept și până la data plății efective.

15. Împotriva acestei hotărâri au declarat apel pârâții Tribunalul Ilfov, Înalta Curte de Casație și Justiție și Tribunalul Constanța, dosarul fiind înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a privind conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 579/93/2023.

Dosarul nr. 35.237/3/2022

16. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale la 16.12.2022, cu nr. 35.237/3/2022, reclamantii C.A., T.C. și C.D., în contradictoriu cu pârâții Tribunalul Vrancea, Curtea de Apel Galați și Ministerul Justiției,

cu citarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, au solicitat instanței să dispună:

— recalcularea indemnizațiilor de încadrare, conform Legii nr. 71/2015, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 (diferențe de drepturi salariale în raport cu indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006), începând cu data de: 1.01.2018 (C.D.), 24.12.2019 (C.A. și T.C.) și 9.04.2015 (C.D.) și în continuare;

— repararea prejudiciului creat prin neaplicarea dispozițiilor legale, reprezentat de diferența salarială rezultată dintre noua indemnizație de încadrare și indemnizația actuală de încadrare începând cu datele menționate mai sus, raportat la fiecare reclamant în parte, și în continuare, până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare (prin obligarea pârâților la plata, respectiv la alocarea fondurilor necesare plății diferențelor bănești corespunzătoare), sumă ce va fi actualizată cu indicele de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, până la data plății efective.

17. Prin Sentința civilă nr. 3.345 din 29 mai 2023, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a fost admisă excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de pârâtul Tribunalul Vrancea, pentru perioada anterioară datei de 16.12.2019 și, în consecință, au fost respinse pretențiile reclamantelor C.D. și C.D. anterioare acestei date, ca fiind prescrise.

18. A fost admisă, în parte, cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii în contradictoriu cu pârâtul Tribunalul Vrancea și s-a dispus obligarea pârâtului să recalculeze indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi salariale cuvenite reclamantelor C.D. și C.D. conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu data de 16.12.2019, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 (diferențe de drepturi salariale în raport cu indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006); obligarea pârâtului Tribunalul Vrancea să recalculeze indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi salariale cuvenite reclamantilor C.A. și T.C. conform Legii nr. 71/2015 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu data de 24.12.2019, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 (diferențe de drepturi salariale în raport cu indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006) și obligarea pârâtului Tribunalul Vrancea să plătească reclamantilor diferența dintre drepturile bănești stabilite potrivit celor dispuse în paragraful anterior și drepturile bănești efectiv plătite, actualizată cu indicele de inflație, precum și dobânda legală penalizatoare aferentă diferenței respective, calculată potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 3 alin. (2)-(4) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, de la data exigibilității obligației de plată a drepturilor salariale restante și până la data plății lor efective.

19. De asemenea, a fost respinsă cererea de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu pârâții Curtea de Apel Galați și Înalta Curte de Casație și Justiție, ca fiind formulată împotriva unor persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

20. Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâtul Tribunalul Vrancea, care a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a privind conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 35.237/3/2022.

Dosarul nr. 22/3/2023

21. Prin cererea înregistrată la Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale cu numărul 22/3/2023, reclamanta D.R., în contradictoriu cu pârâții

Ministerul Justiției, Tribunalul Vâlcea, cu citarea obligatorie a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, a solicitat reîncadrarea și recalcularea indemnizației de încadrare brute și a celorlalte drepturi aferente, la nivelul indemnizațiilor de încadrare brute și al celorlalte drepturi aferente plătite procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T, cu luarea în considerare a coeficienților de multiplicare 19,000, stabiliți în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, lit. A, pct. 6-13, în raport cu funcția deținută sau cu care este asimilată potrivit legii, începând cu data de 1.12.2022 și în continuare pentru viitor; obligarea părților la calcularea, plata, alocarea sumelor necesare pentru fiecare lună, a diferenței dintre venitul recalculat și cel încasat, sume actualizate cu indicii de inflație și la care să se calculeze dobânda legală penalizatoare, de la data exigibilității fiecărei obligații lunare până la data plății efective.

22. Prin Sentința civilă nr. 6.477 din 21 noiembrie 2023, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 22/3/2023, a fost respinsă excepția lipsei de interes ca neîntemeiată și a fost admisă cererea formulată de reclamanta D.R., în contradictoriu cu părțile Tribunalul Vâlcea și Înalta Curte de Casație și Justiție. A fost obligată părțile Înalta Curte de Casație și Justiție la reîncadrarea reclamantei prin stabilirea în favoarea acesteia a unei indemnizații de încadrare și a celorlalte drepturi aferente, raportat la un coeficient de multiplicare de 19,000, începând cu data de 1.12.2022 și în continuare. A fost obligat părțile Tribunalul Vâlcea să recalculeze, în favoarea reclamantei, indemnizația de încadrare și celelalte drepturi aferente, raportat la un coeficient de multiplicare de 19,000, începând cu data de 1.12.2022 și în continuare, să plătească reclamantei diferențele bănești dintre drepturile salariale recalculate, conform prezentei hotărâri, și cele achitate începând cu data de 1.12.2022 până la data recalculării efective, actualizate cu rata indicelui de inflație la data plății efective, și să plătească reclamantei dobânda legală penalizatoare aferentă diferențelor bănești acordate prin prezenta hotărâre de la data scadenței fiecărei sume componente până la data plății efective.

23. Împotriva acestei sentințe au declarat apel părțile Tribunalul Vâlcea și Înalta Curte de Casație și Justiție, dosarul fiind înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a privind conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 22/3/2023.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

24. Instanța de trimitere a apreciat că sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinesc condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. Părțile Înalta Curte de Casație și Justiție a formulat puncte de vedere asupra sesizării privind dezlegarea unei chestiuni de drept.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizările conexe cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Instanța de trimitere a apreciat că se poate reține similitudinea situației reglementate de Legea nr. 303/2004 și ulterior de Legea nr. 303/2022, în care se află judecătorii și procurorii care fac parte din categoria magistraților care îndeplinesc condițiile legale de vechime, grad și funcție pentru a fi selectați și numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, cu cea a judecătorilor și procurorilor ce au fost numiți în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție — S.I.I.J.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

27. În raport cu întrebarea cu care a fost sesizată instanța supremă în prezentul dosar nu a fost necesară consultarea jurisprudenței instanțelor naționale.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

28. În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost identificate următoarele decizii care prezintă relevanță cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării: *Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024; *Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024.

29. În jurisprudența Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost identificate următoarele decizii care prezintă relevanță cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării: *Decizia nr. 3 din 11 martie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 9 mai 2024; *Decizia nr. 4 din 11 martie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 24 aprilie 2024.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

30. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

31. Admisibilitatea sesizărilor va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519-520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

32. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

— existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— sesizarea să privească o chestiune de drept;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

33. Verificând întrunirea acestor cerințe de admisibilitate, în raport cu elementele sesizărilor conexe transmise, se constată că acestea se regăsesc doar parțial, nefiind îndeplinite toate exigențele procedurale menționate pentru declanșarea mecanismului menit să preîntâmpine practica neunitară.

34. Prima condiție de admisibilitate este îndeplinită.

35. Astfel, cauzele se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă în calea de atac a apelului (ultimă instanță), conform art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

36. Obiectul cauzelor se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, curtea de apel fiind investită, în fiecare dintre cele trei dosare, cu cereri prin care se solicită stabilirea și plata unor drepturi salariale pentru o categorie de personal plătit din fonduri publice (judecători).

37. Cât privește cea de-a doua condiție de admisibilitate dintre cele anterior enunțate, ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, aceasta nu este îndeplinită.

38. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun ca o condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile existența unei „chestiuni de drept” veritabile, aptă a declanșa acest mecanism de unificare a practicii judiciare, iar noțiunea de „chestiune de drept” are înțelesul dat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece termenii folosiți de legiuitor sunt aceiași, iar art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede că „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

39. Totodată, prin jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în legătură cu această cerință s-a statuat că, în sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie „să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii” (spre exemplu, deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019; nr. 17 din 17 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iunie 2020, etc.).

40. În absența definirii în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 ori al art. 519 din Codul de procedură civilă a noțiunii de „chestiune de drept dificilă”, această cerință este supusă unei evaluări în concret din partea instanței supreme, raportat la elementele care legitimează, în aprecierea instanțelor de trimitere, declanșarea mecanismului pronunțării hotărârii prealabile, ținând seama și de scopul edictării actului normativ pe care se întemeiază sesizarea, precum și de necesitatea asigurării unei practici unitare, coerente și previzibile.

41. Rămân astfel valabile cazurile conturate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în care s-a statuat că nu se verifică condiția dificultății chestiunii de drept, cum ar fi: a) claritatea normei, când aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate; b) când se solicită instanței supreme determinarea chiar a normei juridice aplicabile unui raport juridic, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată; c) când chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, din hotărârile cercetate rezultând că normele de drept în discuție au primit aceeași interpretare; d) când pe calea hotărârii prealabile se solicită completarea legii; e) când se solicită lămurirea unor aspecte ce se regăsesc tranșate în jurisprudența constantă și clară a Curții de Justiție a Uniunii Europene (C.J.U.E.), a Curții Europene a Drepturilor Omului (C.E.D.O.), a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție; f) *când există dezlegări anterioare date de instanța supremă prin hotărâri obligatorii în materia vizată de chestiunea de drept enunțată de instanța de trimitere, ce pot oferi repere concrete de interpretare, utile în soluționarea cauzelor, prin aplicarea în fiecare caz particular, în funcție de specificul speței.*

42. Așadar, evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi separată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale suficiente repere interpretative — inclusiv prin considerentele cu caracter de

principiu — pentru soluționarea cauzelor cu care au fost investite.

43. Prin raportare la aceste exigențe, Înalta Curte constată că sesizările formulate nu întrunesc condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca acestea să privească o „chestiune de drept” care să fie reală, dificilă, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare, aptă să devină sursă a unor interpretări divergente și, pe cale de consecință, a unei jurisprudențe neunitare.

44. Astfel, sintetizând chestiunile asupra cărora instanța de trimitere a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție să dea o dezlegare prealabilă, se constată că aspectele în discuție, potrivit dispozitivului încheierilor de sesizare, sunt legate de:

— *stabilirea naturii juridice a coeficientului de multiplicare 19,000 prevăzut în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, lit. A pct. 13;*

— *stabilirea aspectului dacă principiile egalității și nediscriminării salariale (prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017) pot fi invocate de către alți magistrați (judecători sau procurori) care nu activează în cadrul D.I.I.C.O.T. sau D.N.A., dar care ocupă o „funcție similară” cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017, coroborat cu art. 8 alin. (1) din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la același act normativ.*

45. Or, din modalitatea de formulare a întrebării adresate Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rezultă că aceasta nu constituie o veritabilă problemă de drept susceptibilă de a primi o rezolvare de principiu printr-o hotărâre pronunțată în cadrul prezentului mecanism de unificare a practicii, întrucât nu vizează interpretarea *in abstracto* a vreunei dispoziții legale, ci implică doar aplicarea dispozițiilor legale incidente într-un caz concret, în raport cu interpretările deja oferite de Înalta Curte prin deciziile anterioare pronunțate în mecanismul recursului în interesul legii (RIL) și al dezlegării unei chestiuni de drept.

46. Astfel, nu rezultă că există o veritabilă dificultate în demersul de stabilire a incidenței directe a dispozițiilor care reglementează coeficienții de multiplicare utilizați pentru salarizarea procurorilor din cadrul D.N.A./D.I.I.C.O.T., ci instanța de sesizare este interesată să afle în ce măsură coeficientul de multiplicare D.N.A./D.I.I.C.O.T. se aplică și în privința reclamanților ca urmare a aplicării principiului nediscriminării și a principiului egalizării la nivelul maxim prevăzut pentru personalul care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, făcând trimitere însă considerentele încheierilor de sesizare la raționamentul Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia în dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 13 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 10 mai 2023, vizând interpretarea dispozițiilor art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 coroborate cu prevederile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 și clamând o pretinsă contradicție între considerentele acestei decizii și cele cuprinse în decizia în interesul legii nr. 4 din 11 martie 2024.

47. Pornind de la aceste întrebări și procedând în continuare la un examen atent al deciziilor interpretative obligatorii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție (astfel cum rezultă din jurisprudența evidențiată la pct. VIII din prezenta decizie), instanța supremă reține că au fost lămurite pe deplin, prin aceste decizii, toate chestiunile de drept sesizate.

48. Astfel, prin Decizia nr. 4 din 11 martie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea privind interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilind că: „Drepturile acordate judecătorilor și procurorilor, prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa la Ordonanța de

urgentă a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri.”

49. Prin această decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a oferit o dezlegare inclusiv cu privire la aspectele ce fac obiectul prezentei sesizări, relevante fiind paragrafele 75-83, 101 și 102 din această decizie, prin care s-au reținut următoarele:

„75. Înalta Curte de Casație și Justiție a subliniat, la rândul ei, în jurisprudența sa obligatorie (Decizia nr. 13 din 13 martie 2023 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 10 mai 2023, paragraful 145) că dezlegările instanței de contencios constituțional din cuprinsul Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 sunt integrate în prezent de normele de la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării cu salariul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală).

76. Reamintind că limitele investiției cu prezentul recurs în interesul legii se referă exclusiv la componenta variabilă reprezentată de coeficienții de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, iar nu și la componenta fixă constând în valoarea de referință sectorială, se cuvine a sublinia că jurisprudența instanței supreme a lămurit distincția esențială dintre elementele componente prin intermediul cărora se determină indemnizațiile de încadrare ale magistraților, reglementate de legislația anterioară de salarizare.

77. Astfel, valoarea de referință sectorială este o componentă cu aplicabilitate generală, ce constituie un reper unic avut în vedere pentru calcularea indemnizațiilor de încadrare pentru întregul personal al familiei ocupaționale «Justiție», în timp ce coeficienții de multiplicare constituie elementul component în funcție de care se realizează diferențierea veniturilor judecătorilor și procurorilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului la care își desfășoară activitatea ori în considerarea funcției pe care o ocupă.

78. Prin urmare, dacă nivelul valorii de referință sectorială este același, indiferent de nivelul instanței sau parchetului la care funcționează și indiferent de funcția ocupată, coeficienții de multiplicare sunt diferiți și reprezintă reperul care asigură dezideratul diferențierii veniturilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului și a funcției ocupate, având o aplicabilitate restrânsă numai la anumiți destinatari ai legii.

79. Această distincție între elementul cu aplicabilitate generală reprezentat de valoarea de referință sectorială și elementul cu aplicabilitate restrânsă reprezentat de coeficienții de multiplicare a fost reținută, cu putere obligatorie, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind relevante sub acest aspect Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018 (paragraful 79), Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 19 noiembrie 2021 (paragrafele 73, 74, 80 și 81) și Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024 (paragrafele 81 și 82).

80. În acest sens, prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, instanța supremă a stabilit că «principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale».

81. În considerentele acestei decizii, cuprinse la paragraful 81, s-a făcut referire la faptul că «singurul element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, de aplicabilitate generală, este valoarea de referință sectorială», iar «diferențierea veniturilor magistraților — în considerarea fie a nivelului instanței ori al parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă — se face, în mod exclusiv, prin aplicarea unor coeficienți de multiplicare distincți, nivelul valorii de referință sectorială rămânând însă constant». Spre deosebire de valoarea de referință sectorială, ca reper unic de referință în sectorul în care este incident, «celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază — coeficientul de multiplicare — constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii». De asemenea, în paragraful 82, s-a reținut că «atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări».

82. Așadar, distincția dintre elementele componente ale indemnizațiilor de încadrare ale magistraților este relevantă, deoarece elementul cu aplicabilitate generală în cadrul aceleiași familii ocupaționale nu poate fi supus unei limitări, fiind un reper unic, constant și invariabil, în sensul că are aceeași valoare indiferent de gradul instanței sau al parchetului ori de funcția ocupată. Cu alte cuvinte, elementul cu aplicabilitate generală avut în vedere la calcularea indemnizațiilor de încadrare nu poate fi supus unui plafon în anumite situații concrete, particulare, deoarece s-ar înfrânge tocmai principiul egalității și principiul nediscriminării, ajungându-se, în contra legii, la aplicarea unei valori de referință sectoriale distincte în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

83. În schimb, coeficienții de multiplicare constituie elementul component variabil, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari, prin intermediul cărora se realizează o diferențiere a veniturilor în raport cu nivelul instanței sau al parchetului și cu funcția ocupată. Prin respectarea acestor coeficienți prevăzuți de legiuitor se asigură premisa respectării principiului ierarhizării, pe verticală și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate. De aceea, în măsura în care se pune problema plafonării indemnizațiilor de încadrare ale magistraților, singurul element component care ar putea fi vizat de această limitare nu poate fi decât cel variabil.”

50. Totodată, prin aceeași decizie, instanța supremă a reținut următoarele: „101. Cât privește aspectul adiacent supus analizei instanței supreme, referitor la funcția, gradul profesional, vechimea în funcție și gradația la care se va face raportarea și,

eventual, plafonarea la care se referă art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, considerentele mai sus expuse sunt suficient de edificatoare pentru a sugera concluzia că această raportare și plafonare se vor realiza în acord cu limitele stabilite prin anexa nr. V cap. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 și care corespund funcției, gradului profesional, vechimii în funcție și gradației fiecărui judecător sau procuror în parte.

102. Principiul legalității, principiul nediscriminării și al egalității, principiul importanței sociale a muncii și cel al ierarhizării pe verticală și orizontală, așa cum sunt ele definite de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, coroborate cu considerentele expuse în Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, converg în mod categoric înspre o atare concluzie, neexistând niciun argument juridic care să încline spre o altă soluție, respectiv înspre o raportare și o eventuală plafonare, în funcție de limitele salariale ale unor judecători sau procurori având altă funcție, alt grad profesional, o altă vechime în funcție și gradație decât magistratul a cărui indemnizație se impune a fi stabilită conform Legii-cadru nr. 153/2017.”

51. Deopotrivă, prin Decizia în interesul legii nr. 3 din 11 martie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că: „Drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri și, prin urmare, nu sunt incluse în cuantumul indemnizațiilor de încadrare ale magistraților și nu pot fi avute în vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu. Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.”

52. A punctat instanța supremă următoarele aspecte relevante pentru prezentele sesizări: „76. În concluzie, natura juridică a diferențelor de drepturi bănești rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în litigii de dreptul muncii, este aceea de despăgubiri, iar nu aceea de drepturi salariale. Pe cale de consecință, aceste despăgubiri echivalente cu diferențele dintre drepturile încasate și drepturile calculate în funcție de coeficienții de multiplicare corespunzători procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, nu au schimbat indemnizația de încadrare a celor care au beneficiat de acești coeficienți. 77. În raport cu această clarificare, trebuie subliniat că, așa cum s-a arătat mai sus, indemnizațiile de încadrare ale magistraților se calculează prin raportare la valoarea de referință sectorială, care este constantă pentru tot personalul care activează în cadrul familiei ocupaționale «Justiție», și prin raportare la coeficienții de multiplicare corespunzători nivelului instanței sau al parchetului și funcției ocupate, element variabil apt să asigure respectarea principiului ierarhizării. Aceasta înseamnă că despăgubirile echivalente drepturilor rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale

Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, nu intră în cuantumul indemnizației de încadrare și, pe cale de consecință, nici nu vor fi avute în vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu, conform art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004. 78. Pe de altă parte, nu se poate face abstracție de faptul că aceste despăgubiri sunt acordate prin raportare la drepturile calculate prin aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ceea ce determină concluzia că valoarea acestor despăgubiri trebuie să respecte prevederile legale aplicabile drepturilor salariale. Altfel spus, atât timp cât despăgubirile stabilite prin hotărâri judecătorești definitive reprezintă echivalentul unor diferențe rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare, ca element component variabil pentru determinarea indemnizațiilor de încadrare ale magistraților, este firesc a se ține seama de dispozițiile legale incidente în privința acestor drepturi, inclusiv de prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.”

53. În ce privește interpretarea principiilor nediscriminării și egalității, prin raportare la drepturile recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive în favoarea unor persoane cu aceeași funcție ca și reclamanții, dar care sunt beneficiarii unor hotărâri judecătorești de recunoaștere a coeficienților de multiplicare stabiliți la lit. A nr. crt. 6-13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, reglementați de lege în ceea ce privește indemnizațiile procurorilor din cadrul D.N.A./D.I.I.C.O.T., instanța supremă s-a pronunțat în cuprinsul Deciziei nr. 80 din 11 decembrie 2023, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut, în considerente, că, „atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări” (paragraful 82).

54. Cu privire la natura juridică a componentei salariale conștând în coeficienții de multiplicare, aceeași decizie cu caracter obligatoriu a statuat în sensul că celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază — coeficientul de multiplicare — constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci, dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii.

55. Esențiale sunt aspectele reținute în paragraful 87 al deciziei amintite: „Existența unor hotărâri judecătorești nu constituie, așadar, în lipsa unei analize a legii aplicabile, temei pentru recunoașterea unor salarii de bază diferite de cele stabilite de legiuitor, iar principiul egalității, prevăzut de dispozițiile art. 6 lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu justifică acordarea altor salarii de bază decât cele pe care legiuitorul, în considerarea unor criterii obiective, le-a stabilit.”

56. În continuarea logică a acestor dezlegări se situează cea dată prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că aplicarea principiului egalității și a principiului discriminării nu se putea realiza în absența unei analize concrete a îndeplinirii cerințelor pentru ca norma invocată să se aplice efectiv reclamanților, chiar în prezența unor hotărâri judecătorești care recunoscuseră dreptul respectiv unor persoane aflate în aceeași situație cu reclamanții (paragraful 115).

57. Așadar, în condițiile în care există dezlegări anterioare date de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin hotărâri obligatorii, care se constituie în suficiente repere de interpretare, utile instanței de trimitere în soluționarea cauzelor deduse judecătii, condiția dificultății chestiunii de drept nu este îndeplinită în cauză.

58. Este în căderea instanței investite cu soluționarea cauzelor sarcina de a verifica jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiilor concrete. Toate reperele decurgând din jurisprudența obligatorie a instanței supreme se impun a fi respectate și valorificate, *mutatis mutandis*, de către instanța de trimitere în cauzele cu care aceasta a fost investită, aplicarea concretă și efectivă a legii constituind, în afara oricăror ambivalențe, atributul constituțional exclusiv al acesteia din urmă.

59. Conex celor arătate cu privire la neîndeplinirea condiției de admisibilitate a dificultății problemei de drept sesizate, judecătorii-raportori observă și că, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare a instanței supreme în vederea dezlegării, în prealabil, a unei chestiuni de drept trebuie să respecte dispozițiile art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, de la care legea specială nu derogă.

60. Așadar, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, această obligație

rezultând de altfel și din prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care impun completului de judecată să verifice și să constate îndeplinirea condițiilor de admisibilitate și să dispună sesizarea instanței supreme doar dacă rezultatul acestei verificări este afirmativ, fiind necesare o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate incidente, precum și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept cu privire la care se dispune sesizarea. Completul de judecată este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal cu privire la care se dispune sesizarea, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practica judiciară.

61. Or, în cazul de față, punctul de vedere al completului de judecată se îndepărtează de la obiectul sesizărilor, insistând asupra Deciziei nr. 13 din 13 martie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care însă nu este aplicabilă, norma cuprinsă în art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 nefiind un element de drept relevant în cauzele deduse judecătii în fața instanței de trimitere, astfel încât argumentele prezentate de complet nu vin a susține necesitatea intervenției instanței supreme în scopul rezolvării chestiunii de drept sesizate, din dubla perspectivă a verificării caracterului său veritabil și a caracterului esențial pentru soluționarea cauzelor.

62. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Curtea de Apel București — Secția a VII-a privind conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 579/93/2023, nr. 35.237/3/2022 și nr. 22/3/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă coeficientul de multiplicare 19,000, stabilit în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare, lit. A pct. 13, preluat în anexa nr. V lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism/Direcției Naționale Anticorupție, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, pot fi invocate doar de către magistrații judecători/procurori care ocupă o „funcție similară” cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la art. 86 alin. (2) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

